

MIȘCAREA FILATELICĂ DIN ROMÂNIA

Termenul „filatelie” datează din anul 1864, provenind din contopirea lui „philos” cu „atelia”. Cuvântul filatelie semnifică „dragostea de lucruri libere de taxe”. Filatelia este pasiunea celor care colecționează marca poștală și se ocupă cu studiul mărcilor poștale și a timbrelor fiscale. Mărcile poștale sunt o fidelă imagine a vremurilor în care au fost emise, mișcarea filatelică reflectând parcursul societății.

În România, primele mărci poștale au apărut în 1858, iar patrimoniul clasic al filateliei românești cuprinde timbre începând cu perioada 1858-1872.

În istoria filateliei se cunosc nenumărate exemple de falsificare a timbrelor, contrafăcute în dauna poștei sau a filateliștilor. La aproape toate emisiunile poștale ale mărcilor românești se cunosc falsuri totale sau parțiale. După anul 1945 nu s-au mai semnalat falsuri în filatelia românească.

Cu fiecare an, mișcarea filatelică din România, s-a întărit cu noi membri, noi colecții ce conțineau rarități filatelice atât românești, cât și străine. Colecționarea mărcilor poștale, acest hobby european, a ajuns în România prin anul 1865, în timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Colecționarii de timbre s-au organizat în societăți și cluburi.

Muzeul Național Filatelic din România este o instituție culturală a cărei misiune este de a promova cunoașterea și înțelegerea lumii întregi, prin studierea timbrelor, a scrisurilor sau a altor mijloace de comunicare prin poștă. Muzeul Național Filatelic prezintă o lume unică a cărei istorie trebuie apreciată.

Ocupă peste 600 mp și permite celor pasionați de filatelie să admire o parte din tezaurul Poștei Române. Are sediul în imobilul aflat în administrarea Muzeului Național de Istorie a României.

CENTENARUL NAȘTERII REGELUI CAROL I

PENTRU ÎNZESTRAREA ARMATEI

LEI 50

În jurul anului 1900 a fost înființat un muzeu poștal, care a fost prezentat, pentru prima oară, publicului cu ocazia Expoziției Generale, din 1906, când arhitectul Grigore Cerchez, directorul general al Poștelor din acea vreme, a construit, în incinta parcului expozițional, un vechi han de poștă în care au fost expuse piese de istorie poștală și timbrele Direcției Generale a Poștelor și Telegrafului. Anul 2004, luna octombrie, este data renașterii acestui muzeu filatelic înființat prin stăruința celor apropiați filateliei.

Muzeul Național Filatelic este organizat pe trei săli principale: sala Lahovary, Sala Cezar Librecht și Sala Dimitrie C. Butculescu, președintele fondator al Societății Filatelice Române.

În prima Sală, George Lahovary (cel care a semnat din partea României actul de fondare a Uniunii Poștale Universale, în 1874), se găsesc timbre selectate din cele aproximativ 11 milioane de timbre deținute de muzeu. Sunt timbre cu personalități istorice, locuri, plante, animale, jocuri sportive. Sunt prezentate primele mărci poștale (1858) până la emisiuni din 1962 și timbre de după 1989.

1867, Carol I cu favoriți

Sala Cezar Librecht (a fost primul director al poștei și telegrafului din Moldova și Muntenia) expune obiecte și piese ce au fost utilizate de-a lungul timpului de către serviciile poștale. Se află tablouri, tipărituri, piese de mobilier din oficiile poștale, reproduceri fidele ale costumelor surugiilor (cei care conduceau trăsurile de poștă călare pe unul din cei 4 sau 6 cai), lăzile de valori, mai mari sau mai mici, ce datează din cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea și prima jumătate a secolului al XX-lea.

A treia sală, Dimitrie C. Butculescu, conține cărți, cataloage, articole despre istoria filatelică românească, poze, diplome și medalii. Deține bunuri culturale clasate în Tezaurul patrimoniului

cultural național.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Filatelismul a început să se dezvolte după apariția primului timbru poștal, numit Penny Black, care a fost emis în data de 6 mai 1840 în Marea Britanie. În anul 1860 au apărut primele albume de timbre poștale din lume. Au fost inventate de filatelistul parizian Lallier și aveau forma unei mape care avea o învelitoare din piele. În anul 1861 au apărut primele cataloage pentru timbre. Britanicul Dr. John Edwards Gray și francezul Berger Levrault au realizat primele liste de timbre poștale.

Prima revistă de filatelie din România „TIMBROPHILO” a apărut la 1/13 ianuarie 1881, iar în numărul 6 din februarie 1891 a fost publicată prima listă a colecționarilor din România.

În luna aprilie a anului 1891 s-a constituit, la București, Societatea de Timbrologie, având ca președinte pe deputatul Dimitrie C. Butculescu, iar în casa acestuia, la 6 mai 1891, a fost organizată prima expoziție filatelică din România. Apoi, în noiembrie 1891, Societatea Română de Timbrologie devine „Societatea Filatelică Română” care, prin statut, preciza obiectul acestei societăți de a oferi timbrografilor un centru de întâlnire și concentrare a forțelor.

În anul 1894 Dimitrie C. Butculescu, inițiatorul „spiritului de asociațiune și întemeietorul societăților și expozițiilor cooperative de țară”, a organizat o expoziție filatelică ce s-a desfășurat sub înaltul patronaj al prințului moștenitor Ferdinand și al principesei Maria, iar la deschiderea expoziției

regele Carol I i-a adresat lui Dimitrie C. Butculescu următoarele cuvinte elogioase: „Românul cel mai popular, apostolul patriotismului”.

Revistele filatelice sprijineau schimbul de timbre poștale între filателиști și informau colecționarii despre ce merita să se știe despre filatelie.

Din publicațiile de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, până la izbucnirea primului război mondial, reiese o activitate filatelică susținută în toată țara. Însă izbucnirea primului război mondial, în vara anului 1914, a făcut să înceteze orice activitate în domeniul filatelic.

La Timișoara (23-24 mai 1920) a avut loc prima expoziție filatelică din România după Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, iar la București (3-5 octombrie 1924) în sala Liedertafel, care se afla în spatele Școlii de Arhitectură, a avut loc o mare expoziție filatelică, unde Regele Ferdinand, el însuși pasionat filatelist, a acordat înaltul patronaj, participând personal la vernisaj.

Anul 1932, ce a adus la București mari colecții și colecționari din străinătate, rămâne în istoria filatelică prin organizarea celei mai mari expoziții filatelice din România, sub înaltul patronaj al șefului statului, respectiv regele Carol al II-lea, el însuși filatelist de la vârsta de 6 ani și posesorul unei colecții ce a fost recunoscută pe plan mondial și conținea piese extrem de rare și valoroase. Timbrele colecției sale erau comparate cu cele din celebrele colecții a Casei Regale din Anglia.

Expoziția „București '58” a avut loc în holul Palatului Poștelor și a fost organizat Departamentul Poștelor și Telecomunicațiilor împreună cu Asociația Filateliștilor din România, iar în luna noiembrie, același an, a fost organizată expoziția internațională CENTENARUL MĂRCII POȘTALE ROMÂNEȘTI, la care au participat 145 de colecționari din țară și străinătate.

După decembrie 1989, filателиștii români s-au reorganizat în Federația Filatelică Română, iar în anul 1991 a fost organizată marea expoziție a țărilor balcanice: BALCANIFA '91 desfășurată la Bacău.

Începând cu anul 1996 filателиștii români și-au organizat expozițiile în grandiosul Palat al Parlamentului.

Conform statutului Federației Filatelice Române, care reprezintă cea mai mare organizație de colecționari de la noi, aceasta își propune promovarea valorilor culturale, istorice și morale ale poporului român prin intermediul mărcilor poștale.

Țara noastră este înregistrată, pe plan mondial, cu recorduri remarcabile din lumea filatelică.

Timbrele fac parte din colecția Fundației Literar Istorice „STOIKA”.

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
Independența
prin Cultură